

Volumen Epistolarum, Qvas Romani Pontifices, Gregorijs III., Stephanvs III., Zacharias I., Pavlvs I., Stephanvs IV., Adrianvs et Pseudopapa Constantinus miserunt & reges Francorum, Carolvm Martellvm, ...

Gretser, Jacob

[München], 1613

Jtem exemplar Epistolæ eiusdem Papæ, ad Domnum Carolvm, in qua continetur de aduentu Adalchisi partibus Calabriæ, & vt Grimualdum in Beneuento ducem non constitueret, & de ciuitatibus Beneuentanis & ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65166](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-65166)

dicti Offæ Regis Missos libenti animo suscipientes, congruè hilari vultu super eos, pro vestra inclita excellentia, respeximus, eorum explentes vota, quemadmodum gratias vestre à Deo promotæ regali in triumphis potentia referre valeant, quia solitè nos vestram satagimus adimplere, sicut & vos nostram voluntatem. Quibus vsque in finem perfectè obseruatis diuina maiestas vos huius mundi regni gubernacula æuis & temporibus vna cum Domna Regina vestrisq; nobilissimis filiis faciat perfrui, & in perpetuum cum sanctis omnibus triumphantes gaudere. Incolumem excellentiam vestram gratia superna custodiat.

*Item exemplar Epistola eiusdem Pape, ad
Domnum Carolum, in qua continetur de aduentu Adalchisi
partibus Calabria, & vt Grimualdum in Beneuento du-
cem non constitueret, & de ciuitatibus Beneuen-
tanis & Rosellis & Populonio.*

X C.

*Summ. 42.
Bar. &
Cent.*

DOMNO excellentissimo filio nostroque spiritali compatri Carolo, Regi Francorum & Langobardorum atque Patricio Romanorum, Adrianus Papa. Venientes ad nos fidelissimi Missi vestri, scilicet Roro capellanus seu Betto, post vestrâ optabile regalè sospitatè adnunciatâ, sciscitati sunt à nobis de nefandissimo Athalgiso, filio Desiderij Tyranni Regis, si ita fuisset, quòd, Deo sibi contrario, in partibus Italiae venisset. Nos verò nuper, quod de ipso proteruo Athalgiso audiuius, per fidelissimum Missum vestrum Aruinum Comitem, vobis intimare non omisimus, quia pro vestra regali victoria, Deo auspice,

ce, retractantes, nullum neglectum ex omni parte ponimus, vestra præfulgidæ excellentiæ indicantes, vt, Domino opitulante, atque B. Petro Apostolorū principe comitante, præcipua vestra regalis prouidentia prudentissimè suam nostramq; salutem procuret. Sic enim de iam dicto nequissimo Athalgiso, nobis nunciatum est, quia in veritate, Deo sibi contrario, cum Missis Imperatoris, in partibus scilicet Calabriae residet, iuxta confinium Ducatus Beneuentani, vt de eius inualido aduentu, Campulus Episcopus ciuitatis Caietanæ, per suas nobis significauit Syllabas, similiter & de Pentapoli pro eiusdem Athalgisi arrogantia nobis in scriptis intimauerunt, quatenus ob nimium vestrū amorem infra alios misimus apices, tam Caieta quamque Pentapoli series nobis destinatas, nempe quidem scimus, quia ipse iniquus & perfidus Adalgisus, pro nulla alia causa in istis declinauit partibus, nisi tantummodo pro vestra, nostraq; contrarietate. Vnde oportet, vt firmissima vestra sacra partibus Beneuentanis emittere * vestra præcellsa regalis excellentia nitatur, ^{* Videtur} vt vndique, per vestrum regale amminiculum imper- ^{redundare.} turbati pariter maneamus.

Nos verò hæc omnia considerantes, dilectissime, nimisq; amantissime, atq; à Deo protecte prærectissime fili, nobis sic aptum esse videtur, vt siue voluntatē vestram fecerint ipsi Beneuentani, non vlllo modo expedit Grimualdum, filium Arichisi Beneuentum dirigere. Verumtamen sicut vobis ab omnipotenti Deo nostro prudentissima sapientia concessa est, ita sagaciter pro huiusmodi re pertractare atque congruè disponere iubeatis, vt ea, quæ vobis nobisque expedibilia fuerint, ad perfectum salubriter veni-

veniant, vt non in quolibet labore pariter eueniamus, sed si ipsi sapius dicti Beneuentani, minimè vestram regalem adimpleuerunt voluntatem, sicut vobis polliciti sunt, statim ibidem taliter exercitus emittere studeatis, vt ad profectum sanctæ nostræ Ecclesiæ, vestræque regalis perueniat excellentiæ, & sic illis partibus disponatur, vt inimicus locum nocendi non inueniat, sed semper vestra in triumphis exultet in Domino regalis victoria.

Enim verò vna cum fidelissimis Missis vestris pertractantes considerantesque, vt si minimè ipsi Beneuentani adimplere voluerint regalem vestram voluntatem ad Kalendas Maias, vester robustissimus exercitus in confinio præparatus super ipsos irruere Beneuentanos inueniretur; & demum pariter penetrantes, in his confirmari, propter æstiuu temporis ægritudinem, non audebimus, & iterum si super eos à Kalendis Maiis vsque in Septembrem Mensem exercitus non venerint, dubium nobis esse videtur, vt fortè, Deo sibi contrario, prædictus nefandissimus Adalgisus, per insidias Græcorum, non aliquam nobis vobisque conturbationem facere moliat; quia iam dicti Missi Græcorum cum eo esse noscuntur & alij in Neapoli residere videntur. Sed hæc existimantes in vestro robustissimo atque à Deo protecto regali arbitrio emisimus pertractanda, vt qualiter vobis placuerit, disporre celeriter dignetur, nobis intimando per suos regales affatus suam nostramque securitatis salutem.

Quapropter nimis poscentes, quæsumus vestram prærectissimam excellentiam, vt nullo modo pro causa Grimualdi filij Arichisi credere plus cuiquam iubeatis, quàm nobis. Nam pro certo sciatis, quia si ipsum Gri-

Gri-

Grimwaldum in Beneuentum miseritis, Italiam sine conturbatione habere minimè potestis, eo quod Leo Episcopus secreta nobis sic fatus est; quia Adalberga relicta Arighis, tale habet consilium, vt dum ipse Grimwaldus filius eius, Beneuentanos fines introierit, ingeniose cupit duas filias suas secum deferre, & quasi, orationis causa, sanctum Angelum in Garganum pergere, & deinde in Tarantum, vbi & thesauros suos reconditos habet, quia tantum octoginta millia distat à sancto Angelo vsq; Tarantum, sed in hoc minime vestra à Deo promota excellentia considerare debeat, quod pro nostra auiditate, ipsas ciuitates adquirendum, quas B. Petro Apostolo, & nobis condonastis, talia vobis insinuare studuimus, sed pro magna securitate sanctæ Dei Catholicæ & Apostolicæ Romanæ Ecclesiæ, atq; vestræ præcellæ regalis exaltationis victoria, ea, quæ audiuimus, & agnoscere potuimus, vestris regalibus auribus insinuare nullo modo negleximus. Vestra quoq; regalis excellentia qualiter ei placuerit, & aptum prospexerit, in omnibus his disponere provideat. Quapropter magnopere poscentes vestrâ clementissimam regalem beneuolentiam quæsumus, vt pro amore fautoris vestri, B. Petri clauigeri regni cælorum, nostraq; in Christo spiritali paterna dilectione clariter atq; specialiter per vestros regales honorabiles apices Missis vestris dirigere dignemini, vt nullo modo ad vos remeare audeant, nisi prius sub integritate ciuitates in partibus Beneuentanis, sicut eas per vestram sacram oblationem B. Petro Apostolo & nobis contulistis, in omnibus contradere valeant, & iustitias de Populonio & Rosellis nobis facere sub integritate studeant. Quia sunt alij ex Missis vestris, qui con-

temnere moliantur & foedare vestram sacram oblationem; sed sicut in partibus Tusciae ciuitates, id est, Suanam, Tuscanam, Biternum & Balneum Regis, caeteraque ciuitates, cum finibus & territoriis eorum, B. Petro offerentes condonastis, ita in eo modo, ciuitates in partibus Beneuentanis contradere nobis protinus faciatis, vt dum Missi vestri vestros susceperint regales firmissimos affatus, sine qualibet interposita dilatione, nobis eas contradere sub integritate valeant, vt nullus sit, qui possit extinguere vestrum illibatum sacrificium, sed hoc lucri potissimum praemium adquirentes dignè mereamini vna cum spiritali nostra filia, Domna Regina, vestraq; nobilissima subole in aethereis sine fine regnare arcibus. Incolumem Excellentiam vestram gratia superna custodiat.

*Item exemplar Epistola eiusdem Papa, ad
Domnum Carolum Regem directa, in qua continetur de Gen-
te dudum perfida, scilicet Saxonum, qualiter Dominus ac re-
demptor noster per praefati regis laboriosa certamina, ad Dei
cultum sua Catholica & Apostolica Ecclesiae rectitudinem fi-
dei, seu ad sacrum Baptismatis fontem vsq; perduxisset,
& de Letaniis, & de ieiuniis, & orationibus
pro huiuscemodi re.*

XCI.

*Summ. 44.
Bar. 3
Cenr.*

DOMNO excellentissimo filio, nostroq; spiritali Compatri Carolo, Regi Francorum, & Langobardorum, atque patricio Romanorum, Adrianus Papa. Praestolatos nimisq; nobis optabiles regales vestros suscepimus affatus, per fidelissimum vestrum latorem atq; Missum; videlicet Andream, religiosum Abbatem, quos referantes reperimus
in